התכלת פרק רביעי מנחות מא.

מסורת הש"ס

א) כלאים פ"ט משנה ב. ב) [מגילה כט: ום"ק]. ג) [לקמן מג:]. ד) [עי' תוס' כרכות יד: ד"ה יתמרו]. ה) [לעיל מ:]. ו) [עי' תוס' לעיל מ: ד"ה סדין כו'], ז) כזמן, רש"ש, ח) מרוסה כפלים, ל"ק, ט) בקרעת אחתר, ל"ק, י) תפרים הרחוקים, ל"ק. כ) חדרכה, ל"ק, ל) [לעיל מ:] אח"כ ד"ה מי חייבים כי' הם הס"ק ובשלר יש למתות, ל"ק, מ) דלמלי רש"ש, נ) ר"ל מקדש בלולה, ס) מקדש למדינה, ל"ק. ע) דוקא תחת דשיכון אלא כנגד דשיכון מנשים, ל"ק, פ) דרב קטינא סבר תוכם טלית הוא סיון רש"ש, צ) [מרחשת פמוכות סו.], ק) [וע"ש תוס' ברכות יח. ד"ה למחר וכו' וע"ש שם על ל"ד].

תורה אור השלם

1. גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה. דברים כב יב
2. לעג לרש חרף עשהו שמחַ לאיד לא ינקה. משלי יז ה

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אלא בפלה ותפרה שחייבת דלא תפסנו: (ב) ר"ה לאיסטיו וכו' וכשנפסנה היה תחום מלו: (ג) ד"ה נמי וכו' ומתמנא אבל מי חייבים דחמנא לגנרת לאמורי:

גליון הש"ס

גמ' מצדקי. עין ערכין דף ב ע"ב תוס' ד"ה הכל חייבין: תוס' ד"ה עכשיתו יבי שאין אדם חייב. עין מסחים קיג ע"ב תוס' ד"ה ואין לו:

לעזי רש"י

ברוק"ש [ברוקרישן]. יחרות. בששי"ר. לחבלב. מנטי"ל [מנטיי"ל]. גלימה.

רבינו גרשום

(וכן לענין איסורין דכלאי דאי אין הקטן מדי להתכסות) וכן לענין איסורין דכלאים דכי אין הקטן מתכסה בה ראשו ורובו אף על פי שהגדול יצא בה עראי אין בה משום כלאים: והתנן אין עראי פושר מאיסור כלאים. אלא חייב על עראי כעל קבע אפי' בטלית קטנה: וכן לענין סדין בציצית אם אין הקטן מתכסה בה ראשו ורובו חייבת משום כלאים והיכי אומר אפי' בטלית פטורה אין בה משום כלאים: אלא מאי אפי' בטלית פטורה דקאמר שאם הטיל ציצית לסדין שכבר מושלת לה ציצית בתחלה: והאמר ר' זירא חדא דימנא הטיל למטלת כשרה. ההיא מכלל דהא איתמר: טלית כפולה שהיתה גדולה כשהים וכפלה חייבת בציצית ור' שמעון פוטר דאי רמי ליה כשהיא כפולה דימנין דמפשטא ולא קאי חוטא להדי כנף: בסוכי אפולי בלע"ז. (חייבת) חוכת טלית היא ואף על גב דלא מיכסית בה אסור לחייחה בלא ציצית: כיון שבעצו כה בי לאלתר כשנארגה כולה קודם שהפירוה מן הענין היו מטילין לה ציצית קודם שהתא ראויה להתכסות אלמא דסברי דחובת טלית היא. הא דקאמר דחובת טלית היא היינו פליגא דמלאכא. מלאך ממש. סרבלא מקטורין שאין לו ד' כנפים: סדינא. לפי שאסרו תכלה בסדין לא הוה רמי: ענייתו אעשה אם אין אדם מקיים מצות עשה כגון ציצית: א"ל בזמן דריתחא ענשינן אפי' אעשה: הא לא מיחייבא. סדינא דסרבלא בציצית: דאי לאיכסויי טלית דבת חיובא לא חייבה רחמנא: אלא הכי קאמר ליה שעדקי כלומר הערמה קא עבדת לפטור נשקך דלא בעית למיכסי טלית דבת חיובא: כלי קופסא בגדים שמיוחדין לטליות ומתגתין בקופסא בארגז: בזקן שעשה לכבודו שעשאה למיתתו טיעטפוהו בה כשיטות. בהדיא שעתא דאי לכי מיית ומיעטף פטור לכנף לתוצ לרש כלומר שלא יהא חלישות הדעת לפת שמתשכבין אותו פטור מן המצות. חוץ לג' אצבעות פטור לכנף לכבוד שיראני להניח בו ציצית לא יתפור שמא ישחייר מחוט של תפירה והיה ז' חוטין ומצטרף עמו ויעשה ציצית והוי תעשה ולא מן העשוי אלא יביא טלית אחרת. ושוין שלא יביא כנף אחר ממקום אחר אפי' משל אמה על אמה ובו תכלת ציצית דהיינו תעשה ולא מן העשוי משום הכי אמר אפי' אמה על אמה אע"ג דהתפר יבוא חוץ לג': ושוין שמביא תכלת ציצית. ממקום אחר טטלית אחרת

עין משפט נר מצוה

בד א מיי' פ"ג מהלכות ציצית הלכה ז ע"פ כ"מ טוש"ע א"ח סימן טז סע"ב ס"ד:
בה ב מיי' פ"ג מהלכות כלאים הלכה יח טוש"ע י"ד סימן שא סעיף ד:
בו ג מיי' פ"ג מהלכות ציצית הלכה ח טוש"ע א"ח סימן י סעיף ו:
בז ד מיי' שם טוש"ע שם:
בח ה מיי' פ"ג מהלכות ציצית הלכה יא סמג עשין כז (טוש"ע א"ח סימן כד סעיף ח):
בט ו מיי' שם הלכה י ופיין כ"מ טוש"ע א"ח סימן יט סעיף כ:
ל ז טוש"ע י"ד סימן שנא סעיף ב ע"פ כ"מ:
לא ח מיי' פ"ג שם הלכה יח טוש"ע א"ח סימן טו סעיף ד:
ט [מיי' שם הלכה יג]:
י [מיי' שם]:

שיטה מקובצת

(א) והא אמרה ר' זירא כו'. ליבא למימר דפריך לשמואל מהא דהא לא שמעינן מידי מהא דלעיל דהויא הטיל למטלת כשרה כששסק הראשון אבל כל זמן שלא פסק (אפילו) [אפשר] ציצית שלא במקום מצוה הוי אלא לשתוק מההיא דלעיל ואנא ידענא ביון דאינו חייב משום כלאים [הרי] דלא הוי ציצית שלא במקום מצוה משום דאי בעי בהאי מהכשר ואי בעי בהאי מהכשר א"כ פשיטא דהטיל למטלת ואתקן לראשון כשרה כך נראה להרים. תוי"ט:
(ב) חדא מכלל חבריתה כו'. פ"ה (והריא) [הך דהכא] אחריא מכלל הויא דלעיל ולא נהירא דבההיא ליבא אמר שמואל וא"כ איך בא מכלל אידך אם שמענו לו כשרה מנא לך הא דהכא [אלא נראה איפכא דהויא דלעיל מהא דהכא] דכיון דשמע למה דקאמר ליה משמיה דשמואל רביה א"כ ס"ל כך מסתמא וגם קשה לפ"ה מה שפי' הרים דוראי מההיא דלעיל לא שמענו הך דהכא. תוי"ט: (ג) לכי רבה: (ד) מיכסי בטליתא: (ה) חיבות של תכלת נמחק: (ו) ענשיתו אעשה אע"ג דאמרינן [כתובות (דף פי ע"א) עשה סוכה ואינו עושה כו' מכין אותו] עד שתצא נפשו [התם במצוה] הקבועה [אבל] ציצית אין זמנו [קבוע לא] עבשי אעשה כי האי: (ז) לאכסויי מי חייבים וחיבות כי מיכסי טלית דלאו בת חיובא היא נמחק: (ח) מצדקי למשטר כו'. פ"ה והשתא שפיר עבשינן [אין] חובת בגדא אי חובת טלית. ומיהו משמע דבחובת בגדא דוקא איכא עונש דלא הוה עביר וכולהו אחרים עבדי ליה דאי חובת טלית למה היה נוגע בו ממה שהיה לבוש סדין והלא היה יכול לחייב נפשיה במצות ציצית בטלית אחר שהיה מונח בקופסא ואין זה מצדקי דשמא היה לו טלית מעוייצת בבית וכ"ה המלאך היה יודע שלא היה לו טלית אחר מ"מ היה לו לומר קנה לך טלית החייבת ולבוש מה שתרצה ולא היה לו לענות בו על הלבשה. תוי"ט: מצדקי כו' משמע דקאי בין אחובת בגדא בין אחובת טלית דיי"מ דלא קאי אלא אחובת בגדא אבל אחובת טלית לא קאי (דאי אפשר שלא) [דאפשר שיש] לו כלי בקופסא שהיו בהן ציצית ולעולם פליגי ארמלאכא ובהלכות גדולות פסק הלכה דחובת בגדא מדרבינן להתעטף בציצית כדאיתא בפרק במה מדליקין דמוכח דהדלקה עושה מצוה מדברי הגדולים גר של תעוכה: (ט) בר ביסנא: (י) עשיתו. עי' ברכות (דף יח ע"א) בתוס' ובדה

מא.

והגדול יוצא בה דרך [א]עראי חייבת בציצית אין הקטן מתכסה בו ראשו ורובו אע"פ שהגדול יוצא בה עראי פטורה וכן לענין כלאים והוינן בה מאי וכן לענין כלאים אילימא וכן לענין איסורא דכלאים והא אנן תנן [ב]אין עראי בכלאים ואמר רב נחמן בר יצחק וכן לענין סדין בציצית אלא מאי פטורה הטיל למוטלת [ג] והא אמרה רבי זירא חדא זימנא [ד] [ה]חדא מכלל דחבירתה איתמר ת"ר טלית כפולה חייבת בציצית ורבי שמעון [ו]פוטר ושוין שאם כפלה ותפרה [ז]שחייבת תפרה פשיטא לא צריכא דנקטה בסיכי רבה בר הונא איקלע לבי [ח] רבא בר רב נחמן חזייה דהוה מיכסי [ט] טלית כפולה ורמי ליה חוטי עילוי כפילא איפשיטא ואתא חוטא וקם להדי רישיה אמר ליה לאו היינו כנף דכתב רחמנא באורייתא אתא שדייה איכסי גלימא אחריתי אמר ליה מי סברת [י]חובת גברא הוא [יא]חובת טלית הוא זיל רמי לה לימא מסייע ליה [יב]חסידים הראשונים כיון שארגו בה שלש היו מטילין בה תכלת שאני חסידים דמחמרי אנפשייהו ופליגא דמלאכא דמלאכא אשכחי' לרב קטינא דמיכסי סדינא אמר ליה קטינא קטינא סדינא בקיימא וסרבלא בסיתוא [יג] ציצית [יד] של תכלת מה תהא עליה אמר ליה [טו] ענשיתו אעשה אמר ליה בזמן דאיכא ריתחא ענשינן אי אמרת בשלמא חובת גברא הוא היינו דמחייב דלא קא רמי אלא אי אמרת חובת טלית הוא הא לא מיחייבא אלא מאי חובת גברא הוא נהי דחייביה רחמנא כי מיכסי טלית דבת חיובא [טז] כי מיכסי טלית דלאו בת חיובא היא מי חייביה רחמנא אלא הכי קאמר ליה [יז] [יח]מצדקי למיפטר נפשך מציצית אמר רב טובי בר [יט] קיסנא אמר שמואל כלי קופסא חייבין בציצית ומודה שמואל [כ]בזקן [כא]שעשאה לכבודו שפטורה מ"ט [כב]אשר תכסה בה אמר רחמנא האי לאו לאיכסויי עבידא בההיא שעתא [כג]ודאי רמינן ליה משום [כד]לועג לרש חרף [כה] עושהו אמר רחבה אמר ר' יהודה טלית [כו]שנקרעה [כז] חוץ לשלש יתפור תוך שלש לא יתפור תניא נמי הכי טלית שנקרעה חוץ לשלש יתפור תוך שלש רבי מאיר אומר לא יתפור וחכ"א יתפור [כח]ושוין שלא יביא אפילו אמה על אמה ממקום אחר ובה תכלת ותולה בה [כט]ושוין שמביא תכלת ממקום אחר ותולה בה ובלבד

דלמרינן לקמן (דף מד.) טלית שאולה כל ל' יום פטורה מן הציצית מכאן ואילך חייבת ואפי' של כלאים ואע"ג דפטור מדאוריתא לאין לחלק כיון [לא] דלגבי גברא דהוי דידיה ליכא כלאים וכן לגבים והא דאמרינן (לקמן מג.) גבי הכהנים נהי דבעידן עבודה לא שמעינן מידי כלל דהא כתיב (דברים כב) לא תלבש שעטנז גדילים תעשה לך לומר שבמקום גדילים תלבש שעטנז משמע דכל לבישה שרא לחמנא [ב] ועוד דבטלית שעשה להנאתו חייב הכתוב כלאים אבל בגדי כהונה לא לבש אלא בעידן עבודה ועוד אומר ר"ש דבגדי כהונה נמי אלא בעידן עבודה שרו והכי קאמר נהי דבעידן עבודה איסתרמי כלומר המיוחדים לעבודה אלא בעידן עבודה כלומר אותם שאינם מיוחדים לעבודה לא איסתרמי וכן מוכח בתוספתא דכלאים דתניא בגדי כהונה ובגדי כהן גדול אין בהם משום כלאים בגדי כ"ג אינה במדינה חייב במקדש בין לשרת בין אינה לשרת פטור וע"ע אי לילה דומה למדינה לחייב וי"ל דחייב מדרבנן והיום עובדא דשמעון הצדיק פרק בא לו (יומא דף סט.) דעת לעשות לה' הפרו תורתך בדרבנן נמי שייך הפרה מיהו לא משמע הכי אלא נראה טפי דחייב מדאוריתא ואין לדמות [ג] [ד]מקומות למדינה דבמדינה ליכא שום היתר ותדע דהתם לא מפליג בין שעה הראויה לשרת לשעה שאינה ראויה לשרת והא דאמרינן פרק בא לו (גם זה שם) גבי בגדי כהונה שמקפלין אותן תחת רגליהן דלאו דווקא [ה] [ו]תחת רגליהן אלא [ז] אינה כנגד רגליהן] משום דלאיהו היינו בהעבה דלא דמי לגבישה דשרא רחמנא אבל גבי ציצית אין לחלק בין הבעה לגבישה ובספרי תניא בסות המיוחד ליום ולילה חייב בציצית רבי יהודה בן בבא אומר בימות בטלו מבמים את בסות של אשה מן הציצית ולא תיהוי בטלית אלא [ח] מפני שבעלה מתבסה בו לכך נראה דבלאים בציצית שרי בין ביום בין בלילה בין לאשה [ט]:

חדא מכלל דחבריתה איתמר.

פירש בקונטרס בתרייתא מכלל דקמייתא ואיפכא נראה דבתרייתא משמיה דשמואל קאמר לה:

ענשיתו [אעשה. כי האי] [י] [שאין לבוש מייב] לקנות טלית המחוייב אם אין לו [יא] אבל עשה גמור אפילו בית דין שלמעלה היו מכין אותו עד שתצא נפשו [יב]: **הכי** קאמר ליה **מצדקי למפטר נפשך מציצית.** ומ"מ אי לאו חובת גברא לא שייך למיענש עליה כיון דלית ליה ובקונטרס גרס אלא ומשמע דלא מוכח מידי:

רמינן ליה. פירשתי בפרק בתרא דנדה (דף פא.) [יב]: **וכלבד**

עין משפט נר מצוה

(א) כלאים פ"ט משנה ב. (ב) [מגילה כט: ום"ק]. (ג) [לקמן מג:]. (ד) [עי' תוס' ברכות יד: ד"ה יתמרו]. (ה) [לעיל מ:]. (ו) [עי' תוס' לעיל מ: ד"ה סדין כו'], (ז) כזמן, רש"ש, (ח) מרוסה כפלים, ל"ק, (ט) בקרעת אחתר, ל"ק, (י) תפרים הרחוקים, ל"ק. (כ) חדרכה, ל"ק, (ל) [לעיל מ:] אח"כ ד"ה מי חייבים כי' הם הס"ק ובשלר יש למתות, ל"ק, (מ) דלמלי רש"ש, (נ) ר"ל מקדש בלולה, (ס) מקדש למדינה, ל"ק. (ע) דוקא תחת דשיכון אלא כנגד דשיכון מנשים, ל"ק, (פ) דרב קטינא סבר תוכם טלית הוא סיון רש"ש, (צ) [מרחשת פמוכות סו.], (ק) [וע"ש תוס' ברכות יח. ד"ה למחר וכו' וע"ש שם על ל"ד].

תורה אור השלם

1. גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה. דברים כב יב
2. לעג לרש חרף עשהו שמחַ לאיד לא ינקה. משלי יז ה

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אלא בפלה ותפרה שחייבת דלא תפסנו: (ב) ר"ה לאיסטיו וכו' וכשנפסנה היה תחום מלו: (ג) ד"ה נמי וכו' ומתמנא אבל מי חייבים דחמנא לגנרת לאמורי:

גליון הש"ס

גמ' מצדקי. עין ערכין דף ב ע"ב תוס' ד"ה הכל חייבין: תוס' ד"ה עכשיתו יבי שאין אדם חייב. עין מסחים קיג ע"ב תוס' ד"ה ואין לו:

לעזי רש"י

ברוק"ש [ברוקרישן]. יחרות. בששי"ר. לחבלב. מנטי"ל [מנטיי"ל]. גלימה.

רבינו גרשום

(וכן לענין איסורין דכלאי דאי אין הקטן מדי להתכסות) וכן לענין איסורין דכלאים דכי אין הקטן מתכסה בה ראשו ורובו אף על פי שהגדול יצא בה עראי אין בה משום כלאים: והתנן אין עראי פושר מאיסור כלאים. אלא חייב על עראי כעל קבע אפי' בטלית קטנה: וכן לענין סדין בציצית אם אין הקטן מתכסה בה ראשו ורובו חייבת משום כלאים והיכי אומר אפי' בטלית פטורה אין בה משום כלאים: אלא מאי אפי' בטלית פטורה דקאמר שאם הטיל ציצית לסדין שכבר מושלת לה ציצית בתחלה: והאמר ר' זירא חדא דימנא הטיל למטלת כשרה. ההיא מכלל דהא איתמר: טלית כפולה שהיתה גדולה כשהים וכפלה חייבת בציצית ור' שמעון פוטר דאי רמי ליה כשהיא כפולה דימנין דמפשטא ולא קאי חוטא להדי כנף: בסוכי אפולי בלע"ז. (חייבת) חוכת טלית היא ואף על גב דלא מיכסית בה אסור לחייחה בלא ציצית: כיון שבעצו כה בי לאלתר כשנארגה כולה קודם שהפירוה מן הענין היו מטילין לה ציצית קודם שהתא ראויה להתכסות אלמא דסברי דחובת טלית היא. הא דקאמר דחובת טלית היא היינו פליגא דמלאכא. מלאך ממש. סרבלא מקטורין שאין לו ד' כנפים: סדינא. לפי שאסרו תכלה בסדין לא הוה רמי: ענייתו אעשה אם אין אדם מקיים מצות עשה כגון ציצית: א"ל בזמן דריתחא ענשינן אפי' אעשה: הא לא מיחייבא. סדינא דסרבלא בציצית: דאי לאיכסויי טלית דבת חיובא לא חייבה רחמנא: אלא הכי קאמר ליה שעדקי כלומר הערמה קא עבדת לפטור נשקך דלא בעית למיכסי טלית דבת חיובא: כלי קופסא בגדים שמיוחדין לטליות ומתגתין בקופסא בארגז: בזקן שעשה לכבודו שעשאה למיתתו טיעטפוהו בה כשיטות. בהדיא שעתא דאי לכי מיית ומיעטף פטור לכנף לתוצ לרש כלומר שלא יהא חלישות הדעת לפת שמתשכבין אותו פטור מן המצות. חוץ לג' אצבעות פטור לכנף לכבוד שיראני להניח בו ציצית לא יתפור שמא ישחייר מחוט של תפירה והיה ז' חוטין ומצטרף עמו ויעשה ציצית והוי תעשה ולא מן העשוי אלא יביא טלית אחרת. ושוין שלא יביא כנף אחר ממקום אחר אפי' משל אמה על אמה ובו תכלת ציצית דהיינו תעשה ולא מן העשוי משום הכי אמר אפי' אמה על אמה אע"ג דהתפר יבוא חוץ לג': ושוין שמביא תכלת ציצית. ממקום אחר טטלית אחרת

(דף פא) בתוס': (א) חוץ לשלש יתפור פ"ה דלא חיישינן שמא ישלים חוט התפירה עם הציצית דאין זה מקום ציצית חוץ ג' לא יתפור שמא ישלים כו' ולא נהירא דאם כן תקשי בריייתא דר' בתרך ד' ועוד דאמרי' בסמוך שלא יביא אמה על אמה ממקום אחר ותולה ומה ענין ישוין לזה של מעלה ועוד הא דאמר ר' זירא שמא יקרע פרינו בתוך שלש ויתפרנו נימא דלא כר"מ אמרה למילתא דאי ר' מאיר הא אמר לא יתפור ופי' הר"י טלית שנקרע פי' הבגד נקרע ונפל מן הטלית מכל וכל חוץ לג' יתפור שלא נתבטל הבגד מתורתו הואיל ונשאר ג' על ג' דהוא שיעור חשוב וכשהוא תופרו חוזר לקדמותו אבל חוץ ג' לא יתפור שנתבטל מהותה כגף והרי הא כאלו נפל הציצית לבד ותחדם רבטלים שאינה תחובה בבגד כלל. וחכמים אומרים יתפור דלא נתבטל הבגד ישרין שלא יביא אמה על אמה ממקום אחר (ס"א פי' אם נקרע חצי טליתו ולא נשאר בה רק שתי ציצית לא יביא אמה כנגד זה כדי שלא יבא שם בה כי' ציצית ותחדמו עם זה דהוי לה תעשה ולא מן העשוי ותשתא לא דמי לההיא דריבי זירא דמרייר שאין בו ציצית חיישינן שמא יקרע כו' דישאר חוט התפירה דיסמוך עליו לציצית והכא מיירי שיש בה ציצית ולא חיי להא דרב הונא דלקמן דאיירי שיש בה ציצית והשתא ניחא נמי ושרין רבי' דאפי' לר"מ (חוץ לשלש לא) [תוך שלש] יתפור לפי שלא נתבטל לדכנף הכא מודה] דלאו מן אותו טלית הוא ולא פוטר ליה דהוי מן העשוי לעורך טליתו [זה] ואין פוטר כנף זה והשתא אמרינן לקמן דאפי' לכתחילה תופר ולא חיישינן שמא ישלים אלא דאי לעיל מיירי שמא יקרע קודם עשיית ציצית והכא לאחר שנעשו הציצית ואז אין לו לחוש ואמנם יש ליישבו אפי' לפי' הקונטרס (ולעיל) [והכא] דאי מיירי בסדרין הרגיל לקרוע אבל שאר בגדים אף כי נקרע מילתא דלא שכיח היא ולא גזרו בה רבנן. תוי"ט: (ב) [בגאת בה ערא לשון: (ג) אין אין אין הקטן מתכסה בה אסור להטיל בה ציצית: (ד) לתוצלת. ס"א ולהכי קרי לה פטור משום דפטור מציצית בהני קמאי כיה שרא רחמנא כלאים בציצית אשתרי לפטוה בציצית הנן אחרונות: (ה) אישתרי: (ו) הוי הציצית: (ז) שהיתה ארכו: (ח) כלה וכשנתפשטה: (ט) ואפי' יש לך עשר: (י) ציצית הס"ד ואח"כ פה"ד זיל רמי לה הסר אותן ציצית שהיה בכפול והטיל בה אחרים כמצותן: מסייע לי' כי' הוא הס"ד ואח"כ מה"ד מסדרים הראשונים: (יא) דמלאכא הך דרבה: (יב) רחמנא לגברא: (יג) לציצית למיכסי ביה [חייביה דחמנא] חובה לגברא נמחק: (יד) טלית בת חיובא אות ד' נמחק: (טו) בההיא שעתא דיכסיהן לעיל לרש יש: (טז) חתפירה ושיניתם ויוסיף עליו חוטים לשם: (יז) רחמנא עוד ר"מ נהי דאשתרי בציצין בגברה כלומר בבית המקדש מקום הראוי לעבודה שלא במקום עבודה מי שרייה רחמנא כמו בגבולין אבל במקדש לעולם מותרין וכמו כן טלית שחייב בכל מקום מותר בלילה כמו ביום כו'. תוי"ט: (יח) דלאו דוקא תחת ראשיהן משום: (יט) אריה הא דאמר תכלת אין בה משום

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com